அத்தியாயம் 3

ஒப்புரவாகுத-ன் மத்தியஸ்தர் ஒரே பேறானவர்

அவர் யார்?-அந்த வார்த்தையானவர், ஒரு தேவன்-யேகோவா தேவனுடைய ஒரே பேறானவர்-வேதாகமத்தின் சாட்சி- "அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தார்"- "ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே நான் இருக்கிறேன்"- "ஆதியும் அந்தமும்"- "யேகோவா பூர்வ முதல் என்னை தமது வழியின் ஆதியாகக் கொண்டிருந்தார்"- வார்த்தை மாம்சமானார்-அவதாரம் எடுக்கவில்லை-தம்மைத் தாமே தாழ்த்தினார்-ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்த அவர் நம் நிமித்தம் தரித்திரரானார்-இந்த சாட்சியத்தில் வஞ்சகம் ஏதுமில்லை-நம் ஆண்டவருடைய நடத்தை ஏமாற்றும் நோக்குடையதல்ல - பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமானவர்.

"தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்திரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே." *1 தீமோ. 2:5,6*

ஒப்புரவாகுத-ன் வேலையை (நாம் தேவனோடு ஒப்புரவாகுதலையும் பாவத்திற்கான ப-யையும்) எந்த அளவிற்கு நாம் மதிக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான், தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவரும் பாவத்திற்கு பரிகாரியும், ஜீவனை அளிப்பவரும், புதுப்பிக்கிற வருமாகியவரை நாம் மதிக்க முடியும். யேகோவா தேவனால் உயர்த்தப்பட்டவரும், தேவகிருபையால் நமக்கு மீட்பரும் இரட்சகருமாயிருப்பவர் யார்? முத-ல் ஒப்புரவாக்குத-ன் பொருளைப் பற்றி நாம் அறியாமல் இருப்பது சரியல்ல. தேவனுடைய வார்த்தை இந்த ஒப்புரவாக்குத-ன் பணியைப் பற்றி நன்கு விளக்காவிடில் நாம் இதை நிதானிக்கக் கூடிய

தகுதி இல்லாமல் போயிருக்கும். இரண்டாவதாக, ஒப்புரவாக்குதலை நாம் ஆராயும்போது, இந்த மத்தியஸ்தரின் ஒப்புரவாக்குத-ன் மேன்மையும், அதனால் அவருக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய மரியாதையும், அப்போஸ்தலரின் சாட்சி மூலமாக முத-ல் புரிந்து கொள்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆதலால், "தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தர் என்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும், முழங்கால்யாவும் முடங்கும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்." மேலும், "பிதாவைக் கனம் பண்ணுகிறது போல எல்லாரும் குமாரனையும் கனம் பண்ணும்படிக்கு...., நியாயத் தீர்ப்பு செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்." - பி-ப். 2:9; யோவா. 5:22

இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து வேத வசனங்கள் என்ன சொல்கிறது, சொல்லாமல் விடப்பட்டவை எவை என்று நாம் ஆராயும்போது, அப்போஸ்தலருடைய சாட்சி மிகவும் வெளியரங்கமாய் விளக்குவதுமாயும், இசைவாயும், நிறைவளிப்பதாயும் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். தேவ வசனங்களின் சுருக்கமான போதனைகள் என்ன? என்பதை நாம் முத-ல் கண்டு, அதன் ஆதாரங்களை அந்தந்த இடங்களில் காண்போம்.

1. நமது மீட்பர் மாம்ச சரீரத்தில் வந்து மனிதர்களுடன் உலகத்தில் வாசம் செய்வதற்கு முன்பதாக ஆவிக்குரிய நிலையில் ஜீவித்தார்.

2. ஆவிக்குரிய நிலையி-ருந்தபோது, அவர் ஒரு தேவனைப்போல வல்லமையுடையவராக இருந்தார். பிதாவுக்கு அடுத்தபடியாக தூதர்களுக்கெல்லாம் பிரதான தூதராக இருந்தார். பிரதான தூதன் மிகாயேல் என்றால் யார் தேவனுக்கு ஒப்பாயிருக்கக் கூடும்? அல்லது தேவனுடைய பிரதிநிதி என்று பொருள்.

3. யேகோவா தேவனின் எல்லா சிருஷ்டிகளுக்கும் மேன்மையான சிருஷ்டியாகவும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் அவரே நேரடியான சிருஷ்டியும் ஆதியானவராகவும், யேகோவாவின்

பிரதிநிதியான இவர் தேவனின் ஒரே பேறான குமாரனாகவும் இருக்கிறார். யேகோவா தேவனின் வல்லமையைக் கொண்டு, அவருடைய நாமத்தில் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். பரலோகத்திலுள்ளவைகளும், பூலோகத்திலுள்ளவைகளும்... கர்த்தத்துவங்களானாலும் அதிகாரங்களானாலும் சகலமும் அவரைக் கொண்டு அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

4. பிதாவின் சித்தத்திற்கிசைவாக எவருடைய வற்புறுத்தலுமின்றி தாமாகவே நம்முடைய மீட்பராக மாம்சத்தில் வந்தார். கிறிஸ்து, நீதி, ஞானம், அன்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையே தேவசித்தம் என அறிந்ததால் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஒப்புரவாக்கும் பணியை மகிழ்ச்சியோடு நிறைவேற்ற முடிந்தது.

5. மனித நிலைமைக்கு மிகத் தாழ்மையாக்கிக் கொண்டது சிறிது காலத்திற்கேயல்லாமல் நிரந்தரமாக அல்ல. நம் எல்லாருக்காவும் விலைக்கிரயமாகத் தம்மையே ஈடுப-யாக்கியதினால் இந்த ஒப்புரவாக்குத-ன் நோக்கம் நிறைவேறிற்று. எனவே அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் சரீரப்பிரகாரமாக அல்ல, அப்.பேதுரு சொல்கிறது போல, "அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்." - I பேதுரு 3:18

6. உயிர்த்தெழுத-ல் அவர் ஆவிக்குரிய நிலையைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார். அது மட்டுமல்ல, அவருடைய விசுவாசத்திற்கு பிதா வெகு உன்னதமான பரிசளித்தார். அதன் மூலமாக அவர் முழு தெய்வீக சுபாவம் பெற்று, சாகாமையை சுதந்தரித்துக் கொண்டார். ஆவிக்குரிய நிலையிலேயே மகா உன்னதமான ஆவியின் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார்.

7. இப்படியாக யேகோவா தேவனால் மிக உன்னதமான நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டவரையே நாம் பெரிதும் கனப்படுத்தி மகிமைப்படுத்தி, ஆராதிக்க வேண்டும். வார்த்தையினால் மட்டுமின்றி நோக்கத்தினாலும் செயல்களினாலும் உண்மையாகப் பின்பற்றவேண்டும்.

தேவகுமாரனைப் பற்றிய வேதாகம சாட்சியங்கள்

இதற்குரிய சாட்சியங்களை வேதாகம ஆதாரங்கள் வாயிலாக

ஆயராய்வோமாக! முத-ல் யோவான் நற்செய்தியை எடுத்துக் கொள்வோம். யோவான் *1:1*-ல் கர்த்தர் பூமிக்கு மனிதனாக வரும்முன் "தேவனுடைய வார்த்தையாக" (கிரேக்க மொழியில் லோகோஸ்) இருந்தார். "ஆதியிலே லோகோஸ் இருந்தார்." லோகோஸ் என்ற வார்த்தையைக் குறித்து டாக்டர் அலெக்ஸாண்டர் கிளார்க் குறிப்பிடும்போது, "இயேசு, கிறிஸ்து என்ற இரண்டு சொற்களையும் மொழி பெயர்க்காமல் அப்படியே எழுதியதுபோல லோகோஸ் என்ற சொல்லும் லோகோஸ் என்றே எழுதப்படிருக்க வேண்டும். இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பட்டங்களாக வழங்கப்பட்ட வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வகையான செயல்பாடுகளைக் குறிப்பதாக அமைகிறது. அவருடைய தன்மை, சுபாவம், பணி ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் பின்வரும் அடைமொழிகள் வார்த்தை, பேசப்பட்ட வார்த்தை, பிரசங்கம், சொல்லாற்றல், கொள்கை, காரண காரியம், காரணத்தை சிந்திக்கும் திறன் - இவைகள் ஒவ்வொன்றும் பொருத்தமான இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும்." நற்செய்தியாளர் தன்னுடைய நிரூபத்தில் இதே அடைமொழியை இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்க "ஜீவவார்த்தை" அல்லது "ஜீவன் தரும் லோகோஸ்" என்று எழுதியிருக்கிறார். யோவா. *1:1*

"தேவனுடைய வார்த்தை" என்பதும் "தேவனுடைய லோகோஸ்" (பிரதிநிதி) என்பதும் நமது கர்த்தர் பூமிக்கு வருமுன் ஆற்றிய பல தரப்பட்ட செயல்பாடுகளைக் குறிக்கும் சரியான உரிச்சொல்லாகும். லோகோஸ் என்பவர் பிதாவாகிய தேவனின் சிருஷ்டிப்புக்கு ஆதியும், சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் முந்தின பேறுமானவர். அந்தபடியாகவே தேவ ஞானம், வல்லமை, நன்மை ஆகிய மற்ற படைப்புகளெல்லாம் லோகோஸ் மூலமாகவே வெளியரங்கமாயிற்று. பண்டைய காலங்களில் சில இராஜாக்கள் தங்கள் செய்திகளை இரகசியமாக விசேஷித்தப் பிரதிநிதி மூலமாக, திரைக்கு உள்ளேயிருந்து கொண்டு மெதுவாக சொல்வார்கள். விசேஷித்த பிரதிநிதிகள் சத்தமாக இராஜா சொல்வதை திரைக்கு வெளியேயிருந்து மக்களுக்கு சொல்வார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட இராஜ பிரதிநிதிகளை "இராஜாவின் லோகோஸ்" என்று அழைப்பது வழக்கம். இப்படி சொல்லப்பட்டிருப்பது உண்மையோ, பொய்யோ எனத் தெரியாது.

ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகத்திற்கு வருவதற்கு முன் இப்படிப்பட்ட தேவப் பணியை பிதாவின் பிரதிநிதியாக இருந்து செய்து வந்தார் என அறிகிறோம். இயேசு கிறிஸ்து இத்தகைய பணியை செய்து வந்தார் என்பதை வேதாகமத்தில் பல இடங்களில் காணலாம்.

தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர், "ஆதியிலே தேவனோடிருந்த லோகோஸ், ஒரு தேவனாகவும் இருந்தார்" என்று எழுதினார். இது சொல்லர்த்தமான கிரேக்க, ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பின்படி உள்ளது என்பதை கிரேக்க மொழி வல்லுநராக இருப்பவர்களும் இல்லாதவர்களும் கூட ஏற்றுக் கொள்வார். யோவான் *1:1*-ல் முத-ல் தேவன் என்று வரும் வார்த்தைக்கு முன் சுட்டெழுத்து (ho) வருகிறது. ஆனால் இரண்டாவதாக வரும் தேவன் என்ற சொல்லுக்கு முன் எந்த உரிச் சொல்லுமில்லை. அவ்வாறு உரிச்சொல் இல்லாவிட்டால் அது பிதாவைக் குறிக்குமா அல்லது குமாரனைக் குறிக்குமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுவது இயல்பு. அதுபோல உரிச்சொல் கொடுக்கப்படாவிட்டால் பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன் "ஒரு" என்று போட வேண்டும் என்பது கிரேக்க மொழிப்படி ஒரு மரபு. இதன்படி:-

"ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தி-ருந்தது (ho theos), அந்த வார்த்தை *(ஒரு)* (theos) தேவனாயிருந்தது. அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார்." *யோவா.1:1-2*

"ஆதியிலே" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது எந்தக் காலக் கட்டத்தைக் குறிக்கிறது? யேகோவா தேவன் மட்டுமேயிருந்த ஆரம்பக் காலக்கட்டத்தை இது நிச்சயமாகக் குறிப்பிடாது. ஏனெனில் பிதாவாகிய தேவனுக்குத் துவக்கமும் கிடையாது, முடிவும் கிடையாது. *(சங்.41:13; 90:2; 106:48)* ஆனால் யேகோவா தேவனின் சிருஷ்டிப்பின் வேலைக்கு துவக்கம் உண்டு. சிருஷ்டிப்பின் ஆதியைக் குறித்து இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே, சிருஷ்ப்பின் ஆரம்பத்தில், நமது ஆண்டவராகிய இயேசு மாம்சீக சாயலுக்கு வருவதற்கு முன்பு, லோகோஸாக (வார்த்தை) பிதாவோடு இருந்தார் என்று இந்த அறிக்கை கூறுகிறது. இந்த வார்த்தையானவரே

(லோகோஸ்) "தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புக்கு ஆதியாயிருக்கிறார்" என்று தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்ட வேதவாக்கியம் உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும் அப்போஸ்தலர், நமது கர்த்தர், "சபையாகிய சரீரத்திற்கு தலையானவர்" மாத்திரமல்ல, "மரித்தோரி-ருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர்" என்றும் கூறுகிறார். ஆனால் அவரே சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர், எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கிறார் என்றும் கூறுகிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: "அவர் அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுரூபமும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர், ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களும், சிங்காசனங்களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், துரைத்தனங்களானாலும் அதிகாரங்களானாலும், சகலமும் அவரைக் கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அவர் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர், எல்லாம் அவருக்குள் நிலை நிற்கிறது." (கொலோ.1:15-18) பிதாவின் ஒரே பேறானவராகிய கிறிஸ்து பூமியின் இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜாவாக, உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டதாக தீர்க்க தரிசனங்கள் கூறுகின்றன. இதைப் பற்றி, "நான் அவனை எனக்கு முதற்பேறானவனும், பூமியின் இராஜாக்களைப் பார்க்கிலும் மகா உயர்ந்தவனுமாக்குவேன்" என சங்கீதக்காரன் 89:27-ல் குறிப்பிடுகின்றார். "உண்மையும், சத்தியமுமுள்ள சாட்சியும், தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியுமாயிருக்கிற ஆமென்" என வெளி. 3:14-ல் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி சொல்லப்பட்டதைக் கவனிக்கவும்.

நமது கர்த்தர் எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கிறார் என்ற நிலைமையைக் குறித்தும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறானவர் என்பதற்கும், தேவப்பிரதிநிதியான லோகோஸாயிருந்தார் என்பதற்கும் இசைவாக, தேவனுடைய தற்சுரூபமாக ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்திற்கிசைவாகச் செயல்பட்டார் என நற்செய்தியாளர் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது, "அவராலே அனைத்துப் படைப்புகளும் உண்டாக்கப்பட்டன. அவராலேயன்றி எப்பொருளும் உண்டாக்கப்படவில்லை."

(யோவா.1:3 ரோதர்ஹாம் மொழிபெயர்ப்பு) லோகோஸாயிருக்கிற தேவனுடைய ஒரே பேறான இராஜரீகக் குமாரனாகிய கிறிஸ்துவைக் குறித்து எவ்வளவு மேன்மையான கனத்தையும் மகிமையையும் நம் கண்முன் இந்த வசனத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலர்களுடைய வார்த்தையைவிட இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு பிதாவினால் அளிக்கப்பட்ட மகா மேன்மையும் திவ்யமுமான அதிகாரம் மிக மிக உன்னதமானது என்று இதன் மூலமாக அறியலாம். "அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானாரே." II கொரி.8:9. "பிதாவே, உலகமுண்டாகிறதற்கு முன்னே உம்மிடத்தில் எனக்குண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை உம்மிடத்திலே மகிமைப்படுத்தும்." (யோவா 17:5) இவ்வசனத்தி-ருந்து கனத்திலும் மகிமையிலும் இயேசு எவ்வளவு ஐசுவரிய நிலைமையி-ருந்தார் என்று புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மீட்புக்குரிய ஆச்சரியமான தெய்வீகத் திட்டம் ஒவ்வொன்றிலும், விழுந்துபோன மனிதர் மேலுள்ள தெய்வீக அன்பு, கிருபை, இரக்கம் ஆகியவை வெளியரங்கமாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நோக்கில் பார்க்கும்போதுதான், தேவனுடைய ஒவ்வொரு செயல்பாட்டின் அடிப்படை நோக்கம், காரண காரியம், திட்டம் இவை யாவும் அவருடைய தெய்வீக குணநலன்களுக்கு ஏற்புடையதாயிருக்கிறதெனப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

பெத்லகேமில் மரியாள் வயிற்றில் இயேசு பிறப்பதற்கு முன்பு அவர் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை என்று நினைப்பவர்கள், மனித மீட்புக்காக தேவன் ஏற்பாடு செய்த திட்டத்தையே அறியாதவர்கள் ஆவர். இந்த அடிப்படை புரியாததினால் நாம் மேற்கோளாக மேலே காட்டிய எந்த வசனங்களின் பொருளையும் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாதவர்களாக இருகின்றனர். உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பதாக பிதாவினிடத்தில் இயேசுக் கிறிஸ்துவுக்கிருந்த மகிமை, கனம் ஆகியவற்றைப் பற்றி துளியும் அறியார்கள். முன்பு தேவ தூதர்களுக்கு மேலாக இருந்த உன்னத நிலையை விட்டுவிட்டு, தூதர்களுக்கு கீழான மனித நிலைமைக்குத் தன்னைத் தாழ்த்தினர். வேத வசனங்களெல்லாம் மனிதரின் தப்பறையான கோட்பாடுகளி-ருந்து

நம்மை விடுவிக்கிறது. அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஒப்பாக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்துவதால் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளையும் அப்போஸ்தலருடைய சாட்சியங்களையும் அவமாக்கிப் போடுகிறார்கள். கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரனென்றும், பிதா குமாரனைக் காட்டிலும் பெரியவர் என்றும் வேத வாக்கியம் கூறுகிறது. கிறிஸ்தவ மண்டலங்கள் தங்களது தப்பறையான போதனையி-ருந்து விடுபட முடியாமல் இருக்கின்றன.

சத்தியம் ஒன்றே காரண காரியத்திற்குட்பட்டது.

> "அது மெய்யே... நமது விருப்பங்களை வேறு எதுவும் திருப்தி செய்யாத அளவுக்கு சத்தியம் திருப்தி தருகிறது."

இயேசு கிறிஸ்து சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர் என்பதையும், அவர் இவ்வுலகத்திற்கு மனிதனாக வந்து, மனுக்குலத்தை மீட்பதற்கு முன்பாக, நெடுங்காலத்துக்கு முன்பாகவே இருந்தார் என்பதையும் அநேக வேத வசனங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாக, "தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனாலே நாம் பிழைக்கும்படிக்கு தேவன் அவரை இவ்வுலகத்திலே அனுப்பினதினால் தேவன் நம்மேல் வைத்த அன்பு வெளிப்பட்டது." *(Iயோவான் 4:9)* இயேசு இவ்வுலகத்திற்கு வருமுன் பிதாவினுடைய குமாரனாக இருந்தார் என்றும் அவர் தேவனுடைய குமாரனாயிருந்ததால், இவ்வுலகத்தின் மீட்பின் பணியைச் செய்யவே இவ்வுலகத்திலே தேவனால் நியமிக்கப்பட்டார் என்றும் இந்த அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. பல இடங்களில் லோகோஸ் "தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரன்" என சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாம் கவனிக்காமல் விட்டுவிடக்கூடாது. லோகோஸ் ஒருவரே பிதாவினால் நேரடியாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் அல்லது ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர். மற்ற மனிதர்கள், தேவதூதர்கள் யாவரும் லோகோஸ் மூலமாகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர். இதன் மூலம் இயேசு கிறிஸ்து ஒருவரே தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர் என மெய்யாகவே ரூபகாரப்படுத்தப்படுகிறது.

மற்றொரு விளக்கம்: "உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத்

தீர்க்கும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பாமல், அவராலே உலகம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அவரை அனுப்பினார்." *(யோவா.3:17)* ஏற்கனவே கிறிஸ்து ஆவியின் ரூபத்தி-ருந்ததால்தான் தேவன் அவரை இந்த மீட்பின் பணியை நிறைவேற்ற அனுப்ப முடிந்தது. அப்போஸ்தலர் யோவான் எழுதிய வரலாற்று சிறப்பு மிக்க லோகோஸைப் பற்றிய செய்தி: "அவர் உலகத்தில் இருந்தார், உலகம் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று, உலகமோ அவரை அறியவில்லை. மேலும், லோகோஸ் மாம்சமாகி, கிருபையினாலும், சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்; அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது." *(யோவா 1:10,14)* தாம் முன்பே இருந்த நிலைமையைக் குறித்து நமது கர்த்தர் சொன்ன வாக்கியங்கள் மறுக்க முடியாதவைகள். அவர், யோசேப்பை, தனது தந்தை என்று குறிப்பிடவில்லை; பூமியில் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கைதான் தனது துவக்க வாழ்க்கை எனவும் எங்கும் குறிப்பிடவில்லை.

மாறாக, யேகோவா தேவனே தனது தந்தை என இடைவிடாமல் கூறுகின்றார். "பிதாவினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டும், உலகத்தில் அனுப்பப்பட்டும் இருக்கிற நான் என்னை தேவனுடைய குமாரன் என்று சொன்னதினாலே தேவ தூஷணஞ் சொன்னாய் என்று நீங்கள் சொல்லலாமா?" என்ற லோகோஸின் வார்த்தையை நினைவில் கொள்க. பூலோகத் தாயாகிய மரியாளிடம், "என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டியதென்று அறியீர்களா" என்றார். *(லூக்.2:49)* தன் சீடர்களிடம், "என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்யவே நான் வானத்தி-ருந்து இறங்கி வந்தேன்," "நானே வானத்தி-ருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம்" *(யோவா.6:38,51)* என்றார். அநேகர் இதை அவருடைய காலத்தில் விசுவாசிக்காமல் இருந்தார்கள். இன்று வரையிலும் அநேகர் இதை விசுவாசிக்கவில்லை. ஆனால் சத்தியம் நிலைத்திருக்கும். இதைக் கேட்ட சிலர் இது எப்படி இருக்கக் கூடும் என சந்தேகப்பட்டனர். இதைக் கேட்ட சில சீடர்கள் "இது கடின உபதேசம், யார் இதைக் கேட்பார்கள்" என்றார்கள். சீடர்கள் முணுமுணுப்பதைக் கேட்ட

இயேசு அவர்களிடம், "இது உங்களுக்கு இடறலாயிருக்கிறதோ? மனுஷகுமாரன் தாம் முன்னிருந்த இடத்திற்கு ஏறிப்போகிறதை நீங்கள் காண்பீர்களானால் எப்படியிருக்கும்?... அதுமுதல் அவருடைய சீஷரில் அநேகர் அவருடனே கூட நடவாமல் பின் வாங்கிப் போனார்கள்." தான் இவ்வுலகத்திற்கு வருமுன்னே பரலோகத்தி-ருந்ததாகவும், பரலோகத்தி-ருந்து இறங்கி வந்ததாகவும் இயேசு கூறியது அவர்களுக்கு கடின உபதேசமாயிருந்தது. யோவா.*6:60-66*

"நான் எங்கிருந்து வந்தேன். எவ்விடத்திற்குச் செல்லப் போகிறேன்... என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் பரத்தி-ருந்து வந்தேன்... உலகத்தில் உண்டாகவில்லை. நான் தேவனிடத்தி-ருந்து புறப்பட்டு வந்தேன். நான் சுயமாக வரவில்லை. என்னை என் பிதா அனுப்பினார்... என் பிதா என் சத்தத்தைக் கேட்கிறார். அவரை நான் அறியேன் என்று சொன்னால் நான் பொய் சொல்லுகிறவனாவேன்" என்று இயேசு கிறிஸ்து பரிசேயரிடத்தில் கூறினார். "நீ ஆபிரகாமைவிட பெரியவனா?" என்று இயேசுவிடம் கேட்டனர். அதற்கு இயேசு, உங்கள் பிதாவாகிய "ஆபிரகாம் என் நாளைக் காண ஆசையாய் இருந்தான். அதைக் கண்டு களிகூர்ந்தான்" என்று கூறினார். (இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளை ஆபிரகாம் விசுவாசக் கண்களால் கண்டு மேசியாவைக் குறித்த தெய்வ தீர்க்க தரிசனத்தை அறிந்திருந்தான். நிழலாக ஈசாக்கைப் ப-யிடும்போது இயேசுவின் ப-யை ஆபிரகாம் நினைவு கூர்ந்திருப்பார். மேசியாவின் வருகையின் மகிமையின் நாளை விசுவாசக் கண்கள் கொண்டு பார்த்திருப்பார். இந்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தினாலே பூமியின் சகல மனுக்குலமும் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டிருக்கும். இனி வரவிருக்கிற இராஜ்யத்தை தனது மனக்கண்ணால் பார்த்தார் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. பரலோக பட்டணத்தையும், புதிய எருசலேமையும், மகிமையடைந்த திருச்சபையையும், அதற்குரிய இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாரையும், பரலோக இராஜ்ஜியத்தையும், அந்த இராஜ்யம் பூமியின் சகல மனுக்குலத்தையும் ஆசீர்வதிக்கிறதையும் மனக்கண்ணில் கண்டு களி கூர்ந்தார். எபி.*11:10, 16; 12:22; 13:14)*

(ஆபிரகாம் இறந்து இரண்டாயிரம் வருடமாயிருக்க) "யூதர்கள்

இயேசுவை நோக்கி, உனக்கு இன்னும் ஐம்பது வயதாகவில்லையே, நீ ஆபிரகாமைக் கண்டாயோ என்றார்கள். அதற்கு இயேசு, ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்." *(யோவா.8:14, 23, 42-58)*

இந்த வசனங்களில் எந்தத் தவறும் ஏற்பட சாத்தியமில்லை. நமது கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்கு முன்பதாகவே இருந்ததாக உறுதிபடக் கூறுகின்றார். நமது கர்த்தர் பிதாவினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, கல்வாரியில் சிலுவையில் அறையப்பட்டு, மரணமடையும் நாள் வரை இந்த உலகத்தில் தான் இருந்தார். மரித்து மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்த பின் மரணமே இல்லாத சாகாமை அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இனிமேல் மரணத்திற்கு அவர்மேல் அதிகாரமில்லை என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. *(ரோம.6:9)* தேவதூதரிலும் மேலான நிலையி-ருந்த அவர் மனிதனாக பூமிக்கு வந்தபோது "தேவ தூதருக்கும் சற்று சிறிய" நிலையில் இருந்தார். பாவநிலையி-ருந்த மனிதனை மீட்க அவர் இவ்வாறு வந்தார். அவர் மரணத்தின் மூலம் ஆவிக்குரிய நிலையி-ருந்து மாம்சீக நிலைக்கு வரவில்லை. ஆவியின் ஜீவியாக உயர்ந்த நிலையில் இருந்த அவர் தாழ்ந்த நிலைக்கு, மாம்சீக நிலைக்கு மாறினார். "ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன்" என்ற நமது ஆண்டவரின் வார்த்தை சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறானவராகிய லோகோஸ் அதி-ருந்து மாம்சீக சரீரத்தில் தேவகுமாரனாக, இயேசுவாக வரும் வரை ஜீவனுடையவராகவே இருந்தார். அதில் எந்த மாறுதலும் இல்லை. ஆனாலும் நமது கர்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட யாவரும் விசுவாசிக்கவில்லை. இப்பொழுதும் அநேகர் இந்த சத்தியத்தை ஏற்காதவர்களாக இருக்கின்றனர். விபரீதமான எண்ணமுடைய மனிதனுடைய சுபாவம் எளிதான, இயல்பான, எதார்த்தமான இயேசுவின் வார்த்தைகளை ஏற்க மறுக்கச் செய்தது. எனவே கர்த்தரை பாவமனுக்குலத்தில் ஒருவர் என்றும், மாம்சீக தந்தையின் மகன் என்றும் கருதினார்கள். சாந்தமுள்ளவர்கள் மட்டுமே "ஆத்துமாக்களை இரட்சிக வல்லமையுள்ளதாயுமிருக்கிற வசனத்தை சாந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராயிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்டவர்களுக்காக மட்டுமே தேவ வார்த்தையின் நற்சாட்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஏசா.61:1; யாக்.1:21) இயேசுவின் வார்த்தையைக் கேட்டவர்கள் அப்பொழுது அவரது நற்சாட்சியை மறுத்து கல்லெறியத் துணிந்ததுபோல, இப்பொழுதும் சத்தியத்தை கேட்கிற சிலர் அதை மறுத்து ஆண்டவரின் வார்த்தையை கேட்டு ஏற்றுக்கொள்கிற எளிமையான அனைவரையும் (மறைபொருளாக) கல்லெறிய துணிகிறார்கள். காரணம் என்னவெனில் அப்பொழுது உள்ளது போல இப்பொழுதும் அவர்கள் பிதாவையும் குமாரனையும் அறிய வேண்டிய பிரகாரமாக அறியவில்லை. இதை அவர்கள் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றி நம்முடைய கர்த்தர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னது என்னவெனில், "பிதா தவிர வேறொருவனும் குமாரனை அறியான். குமாரனும், குமாரன் எவனுக்கு அவரை வெளிப்படுத்தச் சித்தமாயிருக்கிறாரோ அவனும் தவிர, வேறொருவனும் பிதாவை அறியான்" (மத். 11:27) என்பதாகும். உலகம் அவரை அறியவில்லை. ஆதியிலே அவர் உன்னதத்தில் ஆவியின் ரூபத்தில் இருந்ததையும் அறியவில்லை. இந்த உலகத்தை இரட்சிப்பதற்காகவே ஆவியின் ரூபத்தி-ருந்து பாவமாம்ச சாயலுக்கு வந்தார் என்பதையும் இந்த உலகம் அறியவில்லை. அவர் சிருஷ்டிப்பின் நாளி-ருந்து பூமியிலே மனிதனாகப் பிறந்த நாள் வரை உள்ள இடைப்பட்ட நீண்ட காலப்பகுதி குறுக்கே இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவு கூறவேண்டும். இந்த நீண்ட காலப்பகுதியின்போது அவர் பிதாவின் மடியில் செல்லப்பிள்ளையாக "நித்தம் அவருடைய மனமகிழ்ச்சியாக இருந்து, எப்பொழுதும் பிதாவின் சமூகத்தில் சந்தோஷப்பட்டிருந்தார்." இயேசுவின் சீடருக்கும் இந்த உலகத்திற்கும் பிதாவைத் தெரியாதபோது, இயேசு கிறிஸ்து மட்டும் பிதாவை நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதில் நாம் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை. அவர் வெளிப்படுத்தின வார்த்தைகள் மூலமாகவும் இப்பொழுது திறக்கப்பட்டிருக்கிற யுகங்களுக்கடுத்த திட்டத்தின் மூலமாகவும் நாம் தெரிந்து கொள்ள கற்றுக்கொள்கிறோம். இதுபற்றி மறுபடியும் இயேசு கூறிய வார்த்தைகளைக் கவனித்துக் கேட்போமாக: "நீதியுள்ள பிதாவே, உலகம் உம்மை அறியவில்லை, நான் உம்மை அறிந்திருக்கிறேன், நீர் என்னை அனுப்பினதை

இவர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள்." யோவா. 17:25

இப்படிப்பட்ட பரலோகத்திற்குரிய ஆச்சரியமான அறிவின் திறவுகோல் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது: "உன்னதத்தி-ருந்து வருகிறவர் எல்லாரிலும் மேலானவர்; பூமியி-ருந்து உண்டானவன் பூமியின் தன்மையுள்ளவனாயிருந்து, பூமிக்கடுத்தவைகளைப் பேசுகிறான்; பரலோகத்தி-ருந்து வருகிறவர் எல்லாரிலும் மேலானவர். தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் சாட்சியாகச் சொல்லுகிறார்." (யோவா. 3:31-32) "இந்த மனிதனுக்கு இந்த ஞானம் எப்படி, எங்கிருந்து வந்தது?" என்று இயேசுவின் விரோதிகள் அவரிடத்தில் கேட்டத்தில் ஆச்சரியமில்லை. (மத். 13:54) பரலோக காரியங்களில் அவருடைய ஞானம் இதி-ருந்து விளங்குகிறது. நீண்ட காலமாக பிதாவுக்கு அறிமுகமானதோடு மட்டுமன்றி, மிக நெருக்கமானவராகவும் இயேசு இருந்தார். பிதாவின் வாக்குத் தத்தங்களின் பேரில் அசைக்க முடியாத விசுவாசங் கொண்டிருந்தவராக, பிதாவினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவராக இருந்ததால் சாத்தானையும், உலகத்தையும், மாம்சத்தையும் வெல்லக்கூடிய வல்லமையுடையவராகவும், நம்முடைய பாவங்களுக்காக தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ப-யைச் செலுத்துகிறவராகவும் இருந்தார். இது குறித்து ஏசாயா தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டதாவது: "அவர் தமது ஆத்தும வருத்தத்தின் பலனைக்கண்டு திருப்தியாவார்: என் தாசனாகிய நீதிபரர் தம்மைப் பற்றும் அறிவினால் அநேகரை நீதிமான்களாக்குவார்; அவர்களுடைய அக்கிரமங்களைத் தாமே சுமந்து கொள்வார்." (ஏசா. 53:11)

தெய்வீக திருவசனங்களின்படி விசுவாசத்தைக் கொண்டு நடக்கிறவர்கள் மாத்திரமே பிதாவையும் குமாரனையும் அறிந்து கொள்வார்கள்; மனுக்குலம் முழுவதையும் ஒப்புரவாக்குதலுக்குக் கொண்டு வர பிதாவும் குமாரனும் இணைந்தே தீட்டிய திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போதுதான், அவர்கள் இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் கிரியையின் மேன்மையையும் விசேஷத்தையும் அறிந்து தெளிவடைவார்கள். திருச்சபையின் இலக்கம் பூர்த்தியான பின்பு, மகிமையில் மணவாட்டி தன் மணவாளனோடு கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட பின்பு அந்த மகிமையின் இராஜ்யம் ஆரம்பமாகும்

நாள் வெகுகாலம் செல்லாது. அந்த சமயத்தில் பூமி கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும். தேவனுடைய வல்லமையைக் கொண்டு லோகோஸ் (தேவப் பிரதிநிதி)மூலமாக சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதைப் போல, அவர் மூலமாக சகலமும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வரப்படும். கிறிஸ்துவை தங்களுடைய இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்ட ஒவ்வொருவரும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரை அறிந்து, அவர் எதிர்பார்க்கிற நீதியை நடப்பிக்கிறவர்களாக அமைந்திருப்பார்கள். சிருஷ்டிப்பில் எப்படி யேகோவா தேவனின் சித்தப்படி சிருஷ்டித்தாரோ அப்படியே யேகோவாவின் சித்தப்படி உலகத்தை முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வந்த பின்பு, அதை ஆசீர்வதித்து வல்லமையில் ஈடு இணையில்லாதவராக யேகோவா தேவனுக்கடுத்த உன்னத நிலையில் வீற்றிருப்பார். இப்படியாக சங்கீதக்காரர் சொன்னது நிறைவேறும். "உமது பராக்கிரமத்தின் நாளிலே உம்முடைய ஜனங்கள் மனப்பூர்வமும் பரிசுத்த அலங்காரமுள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள்; விடியற்காலத்துக் கர்ப்பத்தில் பிறக்கும் பனிக்குச் சமானமாய் உம்முடைய யௌவன ஜனம் உமக்குப் பிறக்கும்." சங்கீ.110:3.

கர்த்தர் நிக்கொதேமுவிடம் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கவனிப்போம். பரத்திற்குரிய ஞானத்தை கேட்கும் அவனுக்கு அதற்கான பதில் முழுமையாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் பூமிக்குரியவைகளில் கூட விசுவாசம் வைக்க வேண்டியதில் விசுவாசம் வைக்காமல் இருந்தான். பரலோகத்திற்குரிய ஞானத்தைக் குறித்து நிக்கொதேமுவிடம் இயேசு விளக்கமளிக்கையில், "பரலோகத்தி-ருந்திறங்கின (பரலோகத்தி-ருக்கிறவருமான NOT FOUND IN SINAIA TIC MSS. இந்த அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ள சொற்கள் மூலப்பிரதியில் இல்லை) மனுஷ குமாரனேயல்லாமல் பரலோகத்துக்கு ஏறினவன் ஒருவனுமில்லை" (யோவா.3:13) என்கிறார். ஒருவனும் கெட்டுப் போவது தேவனுக்குப் பிரியமில்லை. அனைவரும் நித்திய ஜீவனை அடைய வேண்டுமென்ற பிதாவின் நோக்கத்தை இயேசு நிக்கொதேமுவிடம் இவ்விதமாகக் கூறினார்: "தேவன், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ, அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு

கூர்ந்தார்." யோவா.3:16

தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாயிருக்கிற லோகோஸைப் பற்றி ஏசாயா, "அதிசயமானவர், ஆலோசனைக்கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன் ..." என கூறுகிறார். (ஏசாயா. 9:6) சாலமோன் கிறிஸ்துவைப் பற்றி ஞானம் என்ற பெயரிலே விவரிக்கிறார். சுவிசேஷகனாகிய யோவான் யோவா. 1:1, 18-ல் கூறுகிறவைகளுக்கு இது இசைந்திருக்கிறது. சாலமோன் வாக்கியங்களைக் கவனிப் போமாக:

"கர்த்தர் தமது கிரியைகளுக்கு முன் பூர்வ முதல் என்னைத் தமது வழியின் ஆதியாகக் கொண்டிருந்நதார். பூமி உண்டாகுமுன்னும் ஆதிமுதற்கொண்டும் அநாதியாய் நான் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டேன். ஆழங்களும், ஜலம் புரண்டு வரும் ஊற்றுக்களும் உண்டாகுமுன்னே நான் ஜநிப்பிக்கப்பட்டேன். மலைகள் நிலை பெறுவதற்கு முன்னும் குன்றுகள் உண்டாவதற்கு முன்னும், அவர் பூமியையும் அதின் வெளிகளையும், பூமியிலுள்ள மண்ணின் திரள்களையும் உண்டாக்குமுன்னும் நான் ஜநிப்பிக்கப்பட்டேன். அவர் வானங்களைப் படைக்கையில் நான் அங்கேயிருந்தேன்; அவர் சமுத்திர விலாசத்தை வட்டணிக்கையிலும், உயரத்தில் மேகங்களை ஸ்தாபித்து, சமுத்திரத்தின் ஊற்றுகளை அடைத்து வைக்கையிலும், சமுத்திர ஜலம் தன் கரையைவிட்டு மீறாதபடிக்கு அதற்கு எல்லையைக் கட்டளையிட்டு, பூமியின் அஸ்திபாரங்களை நிலைப்படுத்துகையிலும், நான் அவர் அருகே செல்லப் பிள்ளையாயிருந்தேன்; நித்தம் அவருடைய மனமகிழ்ச்சியாய் இருந்து, எப்பொழுதும் அவர் சமூகத்தில் களி கூர்ந்தேன்." நீதி.8:22-30.

இதுவரைக்கும் நாம் லோகோஸைப் பற்றி கவனித்ததற்கு கூடுதலாக, அவர் தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாக இருப்பதுடன் சர்வ சிருஷ்டிகளுக்கும் முந்தின ஒரே பேறுமானவர். மற்ற சிருஷ்டிகள் யாவும் அவரைக் கொண்டும் அவர் மூலமாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. இது சம்பந்தமாக நம்முடைய கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கவனிப்போமாக, "பயப்படாதே, நான் முந்தினவரும் பிந்தினவரும், உயிருள்ளவருமாயிருக்கிறேன்; மரித்தேன், ஆனாலும், இதோ சதா காலங்களிலும்

உயிரோடிருக்கிறேன்." (வெளி.1:17,18) மேலும் "முந்தினவரும் பிந்தினவரும், மரித்திருந்து பிழைத்தவருமானவர் சொல்லுகிறாதவது." (வெளி.2:8) லோகோஸைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் தேவன் நேரடியாக சிருஷ்டிக்கவில்லை. லோகோஸ் மூலமாகத்தான் மற்ற எல்லா சிருஷ்டிகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. லோகோஸ் மட்டுமே தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புக்கு முதலும் கடைசியுமானவர். வேறு எந்தக் கோணத்திலும் இதைப் பார்ப்பது தவறாகும். மேற்கண்ட வேத வசனங்களுக்கு ஒத்துப் போகாத வழியில் சிந்தித்தால் அது முரண்பாடாகிவிடும்.

"லோகோஸ் மாம்சமாகி நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்"

-யோவா. 1:14-

நமது ஆண்டவர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டது, சாதாரணமாக அவதாரம் எடுத்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவதாரம் எடுத்தார் என்ற சிந்தனை தவறானது மட்டுமின்றி வேதத்திற்கு முரணானது. அவதாரம் எடுத்தார் என்றால் மரியாளிடமிருந்து பெற்ற மாம்சசரீரம், அவரது ஆவிக்குரிய சரீரத்திற்கு வெறும் ஓர் ஆடையாக, ஒரு போர்வையாக இருந்தது என்று பொருள். இந்த கோட்பாட்டின் பிரகாரம் நமது ஆண்டவர் இந்த பூமிக்குரிய வாழ்வில் முன் இருந்தது போலவே ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தார் என்று பொருள்படுகிறது. முற்காலங்களில் ஆபிரகாம், மனோவா, லோத் போன்றவர்களுக்கு தூதர்கள் காட்சியளித்தது போல, நமது ஆண்டவரும் மனித சாயலானார் என்று சொல்லப்படுகிறது. (ஆதி.18:1,2; 19:1; நியாயா.13:9-11) இதனுடைய அடிப்படைக் கருத்து தவறான அனுமானங்களைக் கொடுப்பதினால் இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, இறப்பைப் பற்றி அநேக முரண்பாடான கருத்துக்கள் நிலவி வருகின்றன. அவதாரக் கொள்ளையை ஏற்றுக் கொண்டால், நமது கர்த்தர் கெத்சமனேயில் பட்ட பாடுகளெல்லாம் பாசாங்காக ஆகிவிடும். ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருந்தால் அவருக்கு பயமோ, களைப்போ ஏற்படாது. இந்த அவதாரக் கொள்கையின்படி சிந்தித்தால் அவர் பாடுகளோ களைப்போ அடைந்திருக்க முடியாது. அதன்படி நமது கர்த்தரின் ஜெபம் போ-யான பாசாங்காக இருந்திருக்கும். இந்த அவதாரக் கொள்கையின்படி அவரே தேவனாயிருந்தால், அவரே அவரை நோக்கி ஜெபம் செய்வது எப்படி சாத்தியமாகும்? எனவே

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவை சுற்றி இருக்கும்போது, அவர் பாவனையான ஜெபம் பண்ணினார் என சிலர் விவாதிக்கின்றனர். இதே தவறான சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் இயேசு மரித்ததும் கூட பாவனையான மரணம் என சிலர் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் இயேசு பிதாவாக இருந்தால் அவர் நித்திய நித்தியராக சாகாமையுடையவராக இருப்பதால், அவர் மரணமடைந்திருக்க முடியாது எனச் சிலர் வாதிடுகின்றனர். "என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னை கைவிட்டீர்" என்று கதறியதும், மரித்ததும் போ-யான பாசாங்காக இருந்திருக்கும். அதைக் கேட்டவர்களும் பார்த்தவர்களும் தங்கள் மனதில் அவரது வேதனையை பதியவைக்க அப்படிச் செய்தார் என்றாகிறது. இந்த அவதாரக் கோட்பாட்டை தர்க்கசாஸ்திரத்தின்படி பார்த்தால், மனிதரின் பாவத்திற்கு உண்மையான மரணம் செலுத்தப்படவில்லை; ஆனால் அதைப் போன்ற ஒரு சாட்சி, நாடகக்காட்சி போல, சினிமா படம் போல, நல்ல காரியத்திற்கு ஒரு ஏமாற்ற நாடகத்தை நடத்தினால் போதும் என்றாகிறது.

இவை எல்லாம் தவறானவையே. தேவனுடைய வார்த்தையாகிய சத்தியத்தின் கருத்துக்கு முற்றிலுமாக எதிரானவை. முன்பு தேவதூதர்கள் மனித சரீரத்தில் வந்தது போல இயேசு கிறிஸ்து வரவில்லை, ஆவியின் சரீரத்திற்குப் போர்வை போல மாம்சசரீரத்தில் வந்தார் என்று வேதாகமத்தில் எங்கும் ஆதாரம் கிடையாது. தன்னுடைய ஆவியின் சாயலைத் துறந்து நம்முடைய பாவ மாம்ச சாய-ல் மட்டுமே வந்தார் என கிரேக்க மூலம் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதன்படியே வேதவசனம், "லோகோஸ் (வார்த்தை) மாம்சமானார்" என்று சொல்லுகிறது. அதில் அங்கே வஞ்சனையில்லை, அவமானமில்லை. அவருடைய மகிமையையும் வல்லமையையும் வைத்துக்கொண்டு, தன்னைத்தான் தாழ்த்தினது போல காண்பிக்கவில்லை; ஆவிக்குரிய மேன்மையான சுபாவத்தை வைத்துக்கொண்டு, நம் நிமித்தம் தரித்திரரானது போல அவர் காணப்படவில்லை. ஒரு அடிமைக்குரிய ஆடையை வெறுமே போர்த்திக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அவர் ஒரு மனிதனானார். "எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே." (I தீமோ. 2:6)

இயேசுவின் விசேஷித்தப் பணியாகிய ஈடுப-யைக் குறித்து தொடர்ந்து பார்ப்போம். ஈடுப-யை நிறைவேற்ற அவர் முழுமையான மனிதனாக இருக்கவேண்டும். பாவம் செய்த மனிதன் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது பூரண நிலையில் இருந்தான். அவனை மீட்க வேண்டுமானால் இன்னொரு பூரண மனிதன் தேவை. பூரண மனிதன் பூரண நிலைக்கு சற்று மேலான நிலையிலோ அல்லது சற்று கீழான நிலையிலோ இருக்கக்கூடாது. ஒரு மனிதனின் ஜீவனை மீட்க மற்றொரு மனிதனின் ஜீவன் விலைக்கிரயமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே தெய்வீகச் சட்டம். "மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று." *(I கொரி.15:21)* நாம் அபூரணராக, பாவ நிலையி-ருக்கிறது போல, நம்முடைய மீட்பரும் இருந்தார் என்று யாரும் தவறாக புரிந்து கொள்ள வேண்டாம். இதற்கு நேர்மாறாக வேதவசனம் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லுகிறது. அவர், "பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார்." *எபி.7:26, 28; லூக்.1:35*

"அவர் பாவிகளுக்கு விலகியிருந்தார்" என்பதை சிலர் ஏற்றுக் கொள்வது கடின உபதேசமாகத் தோன்றுகிறது. முழு மனுக்குலமும் கறைபடிந்த பின்னர், அவர் பாவமில்லாத மனிதனாக எப்படி இருக்க முடியும்? தேவனுடைய திட்டத்தின்படி இது எப்படி சாத்தியமாகும் என்பதை ஆராய்வோம். அபூரணமான, பாவம் செய்த, ஆதாமின் பாரம்பரியத்தில் வந்த ஒருவன் நம்மைப்போன்று பாவியாயிருக்கிற ஒருவன் நமக்கு மீட்பராக முடியாது என்ற உண்மையை நம் மனதில் பதியவைக்க வேண்டும். உலகில் பாவம் செய்தவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கும்போது தன்னுடைய குமாரனை அனுப்பாமல் வேறு யாரையாவது அனுப்பியிருக்கலாம் அல்லவா? பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற தங்களது ஜீவனையும் கொடுக்க விருப்பமுள்ள அபூரண மனிதர்கள் அநேகர் இருந்தனர். இதை எபிரேயர் 11ஆம் அதிகாரம் உறுதிப்படுத்துகிறது. அதில் அநேகர் "தேவன் மேல்வைத்த விசுவாசத்தில் தங்கள் ஜீவனையும் பெரிதாக எண்ணவில்லை" என்று காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவத்திற்காக தியாகம் செய்ய பாவிகள் பலர் இருந்தாலும் பாவமே இல்லாத ஒருவர்தான் பாவத்திற்கு ஈடுப- செலுத்தத் தகுதியானவர்.

"எல்லோரும் பாவஞ்செய்து, தேவமகிமையற்றவர்களானார்கள்." "நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை" என்று சொல்லும் வேதவசனம், மேலும் "ஒருவனாகிலும், தன் சகோதரன் அழிவைக் காணாமல்... அவனிமித்தம் மீட்கும் பொருளை தேவனுக்குக் கொடுக்கவுங் கூடாதே *(ரோம.3:10,23; சங்.49:7)* என்று கூறுகிறது. கர்த்தர் இப்படிப்பட்ட பூரண, பாவமற்ற மனிதனை மீட்க பொருத்தமான மனிதன் ஒருவனுமில்லை என்று கண்டு, உலகை இரட்சிக்க வல்லவரான ஒருவருக்கு அந்தப் பொறுப்பைப் கொடுத்தார். கர்த்தர் மூலமாக பிதாவண்டையில் சேர விரும்புகிற யாவரையும் அவர் இரட்சிக்க வல்லவர். *(சங்.89:19; ஏசா.63:1; 59:16; எபி.7:25)*

கர்த்தருக்கு மனுக்குலத்தின் மீது இவ்வளவு அன்பும் அனுதாபமும் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதையும், நமது கர்த்தர் தாயாகிய மரியாள் மூலம் எப்படி மனுக்குலத்தில் ஒருவரானார் என்பதையும், ஆனாலும் ஆதாம் இழந்த இழப்புக்கள், கறைதிரை, பாவம், சாபம் இவற்றில் எதையுமே அவர் எப்படி சுதந்தரித்துக் கொள்ளவில்லை என்பதையும் காண்போம். அவர் ஆதாமின் மூலமாக வந்திருப்பாரேயாகில், ஆதாமின் மூலமாக வந்த பாவம், சாபம் ஆகியவைகளைச் சுதந்தரித்திருப்பார். தெய்வீக நீதியினால் மரணத்திற்குட்படுத்தப்பட்ட சாபத்திற்கு ஆளாகியிருந்தால், ஆதாமையும் மனுக்குலத்தையும் விலைக் கிரயத்திற்குப் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஈடுப-யைச் செலுத்த தகுதியில்லாமல் போயிருப்பார். அவருக்கு தனது தாய் மூலமாக எந்தவித பாவமும் அபூரணமும் தொற்றிக் கொள்ளவில்லை. இதைக் குறித்து அடுத்த அத்தியாயத்தில் பார்ப்போம்.

அ அ